

Észbe kap és megtér
az Úrhoz a föld minden
határa, és leborul színe
előtt a nemzetek
valamennyi családja.

Zsolt 22, 28

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

LXXIX. évf. 13. • (3892.)
2023. március 26. • Ára 360 Ft

Tanúságtétel a felemelő szeretetről

Elindult Coreth Mária Terézia
boldoggáavatási eljárása

Ahogy átlépjük az osztrák határt, és dél felé haladunk a Pinka és a Strém völgyében, hamarosan feltűnik a síkságból kiemelkedő vulkáni kúpon a güssingi (német-újvári) vár. A középkori magyar váróvezetethez tartozó erődítmény ötszáz éve a Batthyányak ősi fészke, a város temploma háromszázötven éve a nemesi család tagjainak sírhelye. Itt nyugszik Boldog Batthyány-Strattmann László és felesége, Coreth Mária Terézia is.

Ünnepre készül a település, vendégeket várnak Magyarországról. Húsz évvel ezelőtt avatták boldoggá László herceget, és a két szomszédos egyházmegye, a kismartoni és a szombathelyi most indítja el az eljárást a feleség életszentségének elismerésére. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2022. szeptember 7–9. között Esztergomban megtartott őszi rendes ülésén döntött arról, hogy támogatja Coreth Mária Terézia boldoggáavatási eljárásának megindítását.

Ünnepi szentmise lesz a ferencesek templomában. A város Sárlos Boldogasszony-temploma is a Batthyányakhoz kötődik: Batthyány Ádám a katolikus hitre visszatérve új kolostort és templomot építtetett, melyeket 1648-ban a ferences atyákra bízott. Raphael Rindler güssingi ferences plébános és a hívek közössége idevárja most az ünnepre Ágidius J. Zsifkovics kismartoni és Székely János szombathelyi püspököt, a több autóbusznyi zarándokot Szombathelyről és Kőrmendről, valamint a Batthyány család számos tagját, köztük Batthyány-Strattmann Lászlót és Batthyány-Strattmann Dominikot, Boldog László dédunokáit.

(Folytatás az 5. oldalon)

A képen középen Boldog Batthyány-Strattmann László, a szegények orvosa, mellette felesége, asszisztense, Coreth Mária Terézia műtét közben

Fotó: Családi archívum

Fölment velük a hegyre imádkozni

Győrben tartották az idei országos kispaptalálkozót

Az évente megrendezett országos kispaptalálkozónak idén a győri Brenner János Hittudományi Főiskola és Papnevelő Intézet adott otthont március 10. és 11. között.

A papnövendékek és előljárók pénteken délután érkeztek Győrbe, ahol öt óra körül a szeminárium dísztermében Reisner Ferenc rektor, valamint Graf Ákos fődoktor köszöntötte a megjelenteket.

Miután ismertették a hétvége programjait, a szemináriumok kispapjai és előljárók közös keresztúti imádságon vettek részt a Győr belvárosában kialakított stációk mentén haladva.

A keresztúton részt vett Veres András győri megyéspüspök, illetve – a nemrég

püspökké szentelt – Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök, a Központi Papnevelő Intézet rektora is. Az imádság végén Veres András püspök áldásban részesítette az egybegyűlteket.

(Folytatás a 2. oldalon)

A reménység hordozója

Majnek Antal püspök kapta az Esterházy János-díjat

Esterházy János mártír sorsú felvidéki politikusról emlékeztek meg március 12-én a Parlamentben. Az esemény keretében a Rákóczi Szövetség Esterházy-díjjal tüntette ki Majnek Antal nyugalmazott munkácsi római katolikus megyéspüspököt.

Esterházy János élete során a magyarság megmaradását és azt a gondolatot képviselte, hogy minden nemzetnek joga van a létezéshez – mondta Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes az ünnepségen. A politikus úgy fogalmazott: Esterházy János képviselni tudta a szlovák és magyar, illetve a közép-európai és magyar sorsközösséget egyaránt, és azt, hogy mindenkinek kötelessége saját nemzetének megőrzése, értékeinek felmutatása. Szimbolizálja és bizonyítja azt, hogy a kereszténység és a magyarság nem egymás-

sal szemben álló, hanem egymásra mutató valóság.

Nem képzelhető el „egyetemesebb valóság” a kereszténység nélkül és az Egyháznál, az evangélium tanítása érvényes térben, időben, témájában mindig és mindenhol. Az egyetemes kereszténység és Egyház mindig tisztában volt az ember antropológiai valóságával, azzal, hogy egy konkrét történelmi közösségnek, a nemzetnek a tagjai vagyunk.

Isten az égi haza mellett földi hazát is adott, és az égi hazához is hűtlen az, aki a földi haza sorskérdéseivel elől dezertál – fogalmazott Semjén Zsolt. – Elsődleges „állapotbeli kötelessége” mindenkinek a saját családja felé van, de szélesebb értelemben „állapotbeli kötelessége” mindenkinek a saját nemzete sorskérdéseivel törődni.

(Folytatás a 3. oldalon)

Élete utolsó éveit eufóriában teltek

Ortutay Mária emlékezik édesapjára,
Ortutay Elemérré

A Parma fidei – Hit pajzsa díjat az idei esztendőben a határon túlról a beregszászi Ortutay Elemér Görögkatolikus Központ kapta, az az intézmény, amely híven őrizte Ortutay Elemér (1916–1997) kárpátaljai görögkatolikus pap hagyatékát. Lányával, Ortutay Máriával újpesti lakásában beszélgettünk.

– Édesapja egy kétszázötven éves kárpátaljai görögkatolikus papi dinasztia utolsó fölszentelt papja volt. Az 1940-es évek közepétől tragikus események történtek a család életében. Őn 1945-ben még kisbaba volt, amikor apai nagyapját, Ortutay Jenőt a szovjet hatalom a Vorkuta melletti Ábeszbe

számúzte, és négyéves, amikor édesapját is kényszermunkára hurcolták. A nagyapjáról nyilván csak a családi visszaemlékezésekből tudhat, édesapja életét viszont egészen a haláláig figyelemmel kísérhette.

– Valóban, nagyapámat nem ismerhettem, ennek ellenére rendkívüli módon ragaszkodtam hozzá, sokáig nem értettem, miért. Később aztán megtudtam, hogy amikor a Belügyi Népbiztosság (NKVD) elhurcolta, az egész család ott állt mellette, ő pedig megáldott engem, aztán könnyes szemmel elfordult, és rögtön rátették a bilincset. Nagyapám görögkatolikus főesperes volt, teológus, és a két világháború között Beregszász polgármestere is tizenegy évig.

(Folytatás a 9. oldalon)

Már idén felépülhet
a Szent Anna-réti kápolna
a Normafánál

3. oldal

Nagyböjti lelkinap
Székely János püspökkel

11. oldal

A győri Könnyező Szűzanya
ünnepén

12. oldal

ISSN 0133-1205

9 770133 120548

Nem térítenünk, hanem szeretnünk kell az embereket!

A Szentatya január 18-án a második katekézisést tartotta az evangelizáció iránti szenvedélyéről. Beszédében Jézusra, az örömhírhirdetés példaképeire irányította a figyelmet. Nekünk is Jézus pásztori szívvel kell szeretnünk és keresnünk az eltévedteket és elveszetteket. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok! Isten hozott mindnyájukat!

Múlt szerdán az evangelizáció szenvedélyéről kezdtünk el egy katekézissorozatot, vagyis arról az apostoli buzgóságról, amelynek el kell töltenie az Egyházat és minden keresztényt. Ma az örömhírhirdetés felülmúlhatatlan példaképeire, Jézusra tekintünk. Karácsony napjának evangéliuma „Isten Igéjének” nevezi (vö. Jn 1,1). Az a tény, hogy ő az Ige, vagyis a Szó, rámutat Jézus egyik lényegi tulajdonságára: ő mindig kapcsolatban áll, kifelé tart, sosem elszigetelt. Mindig kapcsolatban áll, kifelé tart: a szó ugyanis azért létezik, hogy továbbadják, közöljék.

Jézus ilyen, az Atya örök, felénk irányuló Szava, akit az Atya küldött velünk.

Krisztusnak nemcsak életadó szavai vannak, hanem saját életéből is szót, üzenetet alkot: mindig az Atya felé és felénk fordulva él. Mindig az Atyára néz, aki elküldte őt, és rá néz, akikkel küldetett.

Ha ugyanis megnézzük Jézusnak az evangéliumokban bemutatott napjait, azt látjuk, hogy első helyen az Atyával való meghitt kapcsolatot, az imádságot áll: ezért Jézus korán kel, amikor még sötét van, és elhagyatott helyekre megy imádkozni (vö. Mk 1,35; Lk 4,42), hogy beszéljen az Atyával. Minden fontos döntését az után hozza meg, hogy imádkozott (vö. Lk 6,12; 9,18). Jézus éppen ebben a kapcsolatban – a Lélekben őt az

Atyához kötő imában – fedezi fel emberlétének, világban való létezésének értelmét, mert ő értünk van küldetésben, az Atya hozzánk küldte.

Ebből a szempontból érdekes az első nyilvános gesztusa, amelyet názáreti rejtőzködő életének éveit után tesz. Jézus nem egy látványos csodát tesz, nem hirdet lehengerlő üzenetet, hanem elvegyül az emberek között, akik Jánoshoz mentek megkeresztelkedni. Így kínálja fel nekünk világban való működésének megértési kulcsát: önmagát a bűnösökért áldozza, szolidáris velünk távolságvétel nélkül, teljesen osztozik velünk az életben. Sőt, küldetéséről szólva azt mondja, nem azért jött, „hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja” (Mk 10,45). Mindennap, az imádság után, egész napját Isten országának hirdetésére és az embereknek szenteli, különösen a legszegényebbeknek és a legkiszolgáltatottabbaknak, a bűnösöknek és a betegeknek (vö. Mk 1,32–39). Ez azt jelenti, hogy Jézus az imádságon keresztül kapcsolatban van az Atyával, aztán pedig kapcsolatban van az összes emberrel, mert az a küldetése, hogy tanítsa nekik Isten országának útját.

Nos, ha életmódját egy képpel akarjuk ábrázolni, nem nehéz azt megtalálnunk: Jézus maga kínálja fel nekünk, halottak, amikor úgy beszél magáról, mint jó pásztorról, aki – mint mondja – „életét adja a juhokért” (Jn 10,11), ez Jézus.

A pásztorkodás valójában nemcsak foglalkozás volt, mely időt és sok fáradozást igényelt, hanem valódi életforma: napi huszonnégy órában együtt élni a nyájjal, a legelőre kíséni, a juhok közt aludni, a leggyengébbekről gondoskodni.

Más szóval Jézus nem valamit tesz értünk, hanem mindent odaad, az életét adja értünk. Az ő szíve pásztori szív (vö. Ez 34,15). Ő mindannyiunkat pásztorol.

Az Egyház tevékenységének egy szóval való összefoglalására gyakran épp a „lelkipásztorkodás” vagy a „pasztoráció” kifejezést használják. És ahhoz, hogy ítéletet tudjunk alkotni lelkipásztori munkánkról, össze kell vetnünk magunkat a mintaképpel, Jézussal, a jó pásztorral.

Először is, megkérdeshetjük magunktól: utánozzuk-e őt abban, hogy az imádság forrásaiól iszunk, hogy szívünk összhangban legyen az övével? A vele való bensőséges kapcsolat – ahogy Chautard apát szép kötelete sugallta – „minden apostolkodás lelke”. Jézus maga világosan megmondta tanítványainak: „Nélkülem semmit sem tehettek”

(Jn 15,5).

Ha valaki Jézussal van, felfedezi, hogy az ő pásztori szíve mindig azokért dobog, akik eltévedtek, elveszettek, eltávolodtak.

És hogyan áll a helyzet a mi szívünkkel? Hányszor előfordul, hogy a kissé nehéz vagy kellemetlen emberekkel szembeni hozzáállásunkat ezekkel a szavakkal fejezzük ki: „Az ő baja, oldja meg ő.” Jézus viszont sosem mondta ezt, soha, hanem mindig a kitaszítottak, a bűnösök segítségére sietett. Épp ezzel vádolták, hogy tudniillik a bűnösök közt van, mert pontosan nekik vitte el Isten üdvösségét.

Meghallgattuk az elveszett bárányról szóló példázatot Lukács evangéliumának 15. fejezetéből (vö. Lk 15,4–7). Jézus az elveszett drachmáról és a tékozló fiúról is beszél. Ha fejleszteni akarjuk apostoli buzgóságunkat, Lukács evangéliumának 15. fejezetét mindig szem előtt kell tartanunk. Olvassuk el gyakran, belőle megérthetjük, mi az apostoli buzgóság! Ezt olvasva rábredünk, hogy Isten nem mozdulatlanul juhainak karámját szemléli, és nem is fenyegeti őket, hogy el ne menjenek. In-

kább, ha valamelyik kiszökik és eltéved, akkor nem hagyja magára, hanem megkeresi. Nem azt mondja: „Elment, az ő hibája, az ő baja!” A pásztori szív másképp reagál: a pásztori szív szenved, a pásztori szív kockáztat.

Szenved: igen, Isten szenved amiatt, aki elmegy, és miközben siratja, annál jobban szereti. Az Úr szenved, amikor eltávolodunk a szívtől. Szenved azok miatt, akik nem ismerik szeretetének szépségét és ölelésének melegét. De erre a szenvedésre válaszul nem zárkózik be, hanem kockáztat: otthagyja a kilencvenkilenc juhot, melyek biztonságban vannak, és elindul az egyetlen elveszettért, és ezzel valami kockázatos, sőt ésszerűtlen dolgot tesz, de amely összhangban van pásztori szívével, mely visszavárja az eltávozottat. Jézusban folyamatos a vágyakozás azokra, akik elmentek. És amikor azt halljuk, hogy valaki elhagyta az Egyházat, mit mondunk? „Boldoguljon csak egymaga.” Nem, Jézus sóvárgásra tanít bennünket azokra, akik elmentek; Jézus nem haragszik és nem neheztel ránk, hanem olthatatlan vágyat érez irántunk. Jézus vágyakozik ránk, és ez Isten buzgósága!

Én pedig azt kérdezem: vajon bennünk hasonló érzések vannak-e? Nem ellenfélnek vagy ellenségnek tekintjük-e azokat, akik elhagyta a nyáját? „Mi van ezzel? – Semmi, máshová ment, elvesztette a hitét, a pokol vár rá...”, és nyugodtan ülünk a babérjainkon. Ha találkozunk velük az iskolában, a munkahelyen, a város utcáin, miért nem gondolunk inkább arra, hogy remek lehetőségünk van arra, hogy tanúságot tegyünk előttük az Atya örömről, aki sze-

reti őket és sosem felejtette el őket? Nem azért, hogy hittérítést végezzünk, nem! Hanem hogy elvigyük nekik az Atya szavát, hogy együtt járjunk.

Az evangelizálás nem térítés: a térítés pogány dolog, nem vallásos és nem evangéliumi. Van egy jó szó azokra számára, akik elhagyta a nyáját, és nekünk jutott az a megtiszteltetés és kötelesség, hogy kimondjuk nekik ezt a szót.

Mert a Szó, Jézus ezt kéri tőlünk, hogy mindig nyitott szívvel közeledjünk mindenkinek, mert ő ilyen. Talán már régóta követjük és szeretjük Jézust, de sosem kérdeztük meg magunktól, osztozunk-e az ő érzéseiben, hogy szenvedünk-e és kockáztatunk-e, összhangban Jézus szívével, az ő pásztori szívével! Nem térítésről van szó, mondtam, nem arról, hogy mások „a mieink” legyenek, nem, ez nem keresztényi! Szeretnünk kell az embereket, hogy Isten boldog gyermekei legyenek. Imádságban kérjük a nyitott, mindenkinek közel álló pásztori szív kegyelmét, hogy elvihessük az Úr üzenetét, és hogy átérizzük Krisztus vágyakozását mindenkire. Mert életünk e szenvedő és kockázatos szeretet nélkül nem lesz eredményes: ha bennünk, keresztényekben nincs meg ez a szenvedő és kockázatos szeretet, akkor féltő, hogy csak magunkat pásztoroljunk.

Azok a pásztorok, akik önmaguk pásztorai, ahelyett, hogy a nyáj pásztorai lennének, a juhoknak csak a fésülei. Ne önmagunk pásztorai legyünk, hanem mindenkinek.

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican.va

Fölment velük a hegyre imádkozni

Győrben tartották az idei országos kispaptalálkozót

(Folytatás az 1. oldalról)

A városi keresztút több mint száz kispappal maradandó lelki élményt jelentett, nemcsak a növendékek és előljárók, hanem mindazok számára is, akik az imádkozó tömeggel együtt haladtak, vagy éppen csak találkoztak.

Másnap reggel fél 8-kor a székesegyházban ünnepélyes Szűzanya-köszöntőre került sor, majd ezt követte a reggeli, mely után Marton Zsolt váci megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Papság és a Megszentelt Élet Bizottságának tagja előadását hallgathatták meg a jelenlévők a szeminárium dísztermében.

A nap ezután fakultatív programokkal folytatódott, melyek között szerepelt a kármelita és bencés templomok, rendházak meglátogatása; a Püspökvár-Toronykilitó és a Boldog Apó Vilmos-emlékkiállítás megtekintése; valamint a Püspökvár és annak kertjének bejárása.

Délben ünnepélyes püspöki szentmisére gyűltek össze a papnövendékek és előljárók a székesegyházban. A szentmi-

se főcelebránsa és szónoka Veres András püspök volt, akivel Marton Zsolt püspök, valamint a szemináriumok előljárói koncelebráltak.

A találkozó ünnepi ebédrel zárult a szemináriumban.

Rákos József
Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Brenner János
Hittudományi Főiskola

Tanúságtétel a felemelő szeretetről

Elindult Coreth Mária Terézia boldoggáavatási eljárása

(Folytatás az 1. oldalról)

Az ünnep a két egyházmegye összefogásával valósul meg. A két nyelv egymást váltja a szentmisében, a szolgáltatók is szorosan együttműködnek, például a zenei szolgálat terén is: Lakner-Bognár András orgonaművész, a szombathelyi székesegyház karnagya orgonál, és a Güssing Vocalensemble Cantus Felix kórusa énekel Franz Stangl zenei vezetésével.

A szertartás a templom bejáratánál, Batthyány-Strattmann László művészi kialakítású emlék- és sírhelyénél kezdődik. *Fidelitate et caritate* (Hűséggel és könyörületes-séggel) olvasható itt Batthyány-Strattmann László jelmondata, a háttérben felsejlik a család címerállata, a pelikán, és kirajzolódik Boldog László arca. Az imát két unokája, László herceg és testvére, Dominik mondja. Az édesapák mellett ott állnak gyermekeik, a legifjabb Batthyányak.

bízni magam. Édesanyámat sikeresen megműtötték.” „Barátom egy második életet kapott azáltal, hogy felépült a súlyos balesete után.” „Boldog László, köszönöm, hogy meghallgatsz, hogy nagynéném műtéti napján nálad lehetek.”

Batthyány-Strattmann László, a szegények orvosaként ismert arisztokrata istenkereső emberként kezdte életútját. Feleségével való megismerkedését a testvéreik készítették elő. Össze akarták hozni őket – mondanánk ma. Az akkor huszonnyolc éves orvostanhallgató és a nála négy évvel fiatalabb Coreth Mária Terézia egymásba szerettek, s hamarosan már az eljegyzésüket ünnepelelték. A házasságra életgyónással készültek. Bármennyire komoly vallásos nevelést kaptak is mindketten, fiatalkorukban az élet mégis kissé elsodorta őket az igazi keresztény lélettől. Házasságukat azonban mindketten szentségnek tekintették, s úgy érezték, az mély elköte-

„Batthyány-Strattmann László, a szegények orvosa számára Isten jelenlétének megtapasztalása nyújtotta a támaszt. A szemet gyógyította, »új látást« adott az embereknek. Egész életében ott állt mellette szeretetével felesége, Mária Terézia. Mindkettőjük élete tanúságtétel az embert felemelő Istenről és arról a szeretetről, amellyel Isten fordul az ember felé. Mi, emberek is képesek vagyunk a szeretetre, amely által széppé válhat az élet” – hangzott el Boldog László leszármazottaitól.

A szentmise főcelebránsa Ágidius J. Zsifkovics kismartoni püspök volt. Székely János szombathelyi püspök, Császár István, a szombathelyi székesegyház plébánosa, Pál László, a Kismartoni Egyházmegye magyar vikáriusának magyar vikárius helynöke, valamint Raphael Rindler OFM güssingi plébános koncelebrált. Ágidius J. Zsifkovics a szentbeszédében felelevenített egy franciaországi szokást: húsvét reggelén az emberek a falu kútjához mennek, hogy megmossák a szemüket, elődeik ugyanis hitték abban, hogy a húsvét megszűnteti a vakságot, s a Feltámadással való találkozás megnyitja az em-

ber szemét. Mind Boldog László, mind pedig felesége, Mária Terézia látók voltak, és sokak szemét megnyitották, Isten látására is. Mi tart vissza bennünket attól, hogy hozzájuk hasonlóan cselekedjünk? Közbenjárásuk segíthet ebben minket – buzdított beszédében a kismartoni püspök.

Székely János, aki *Coreth Mária Terézia – Az arany szívű feleség* címmel könyvet is írt, a hűséges, áldozatkész hitvest állította szentbeszéde közép-

pontjába. Felidézte az alakját, és hangsúlyozta, milyen teremtő erő áradt a családi otthonukból: Misl (így becézték a családban Mária Teréziát) „örömteli volt, férjét átsegítette a hangulati mélypontokon és a természetéből fakadó zárkózottságán. Tizennégy gyermeke született, otthoni teendői mellett óvodát hozott létre, megszervezte a legszegényebb családok segítségét Köpcsényben, majd Körmen-

den is.” A gyerekek számára csodálatos, boldog életet teremtett. A környezetükben élők közül is „sokan azért látogatták meg őket, mert szerettek volna a béke e szigetének üdítő közegében eltölteni egy-két napot”. Székely János kiemelte, „őszinte tisztelet és nagyon mély szeretet kötötte össze a házaspár két tagját. Éltető forrásuk volt a mély hit, a napi szentmise, a gyakori gyónás és az esti közös ima. Így tudtak a test és a lélek gyógyítóivá válni”.

Magyarország és Ausztria számára is igazi öröm, hogy elindul Mária Terézia boldoggáavatási eljárása. Misl húsz évvel élte túl a férjét. Már nagybeteget volt, amikor gyermekei beszámoltak neki apjuk boldoggáavatási eljárásáról. Szemében könnyek jelentek meg, s hallatlan erőfeszítés árán ez a szó hagyta el ajkát: *heilig...* Már akkor sokakban megfogalmazódott, hogy együtt kellett volna boldoggá avatni őket. „Nagyszerű aszszony volt, számomra példaeértékű az életszentsége. Örülök, hogy elindul a kanonizáció felé” – mondta Ágidius J. Zsifkovics.

Egész évben érkeznek Güssingbe zarándokok, főként Magyarországról, tudtuk meg Raphael Rindler plébánosnál. Ők szentmisére jönnek a templomba, míg az osztrák hívek leginkább csendes imára az emlék- és sírhelyhez. Nemrég nyitották meg a kilencedik kötetet, amely az imádkozók köszöneteit, kéréseit tartalmazza. Számtalan bejegyzés tanúskodik arról, hogy a hívek közül sokakat mély, személyes kapcsolat fűz Batthyány-Strattmann Lászlóhoz. Ime, néhány neki szánt üzenet: „Köszönöm, Boldog László, hogy ma is rád tudtam

leltéséget jelent Isten és egymás iránt. Ugyanakkor azt is tudták, hogy e feladathoz bővebbes kegyelmet kapnak Istentől, és így nem vallhatnak kudarcot. László számára hivatássá vált a gyógyítás, munkájában felfedezte Istent, aki számára a szeretet Istene volt. Felesége pedig teljes odaadással támogatta. A dédunoka, László így fogalmaz: „Házasságuk azért válhatott boldoggá, mert kölcsönösen támaszkodhattak egymásra. A szeretett feleség szabadságot biztosított férjének, és gondoskodott a támogató háttéréről. Sokat vállalt magára, és együtt hordozta vele mindazt a feladatot, amit a férje fontosnak tartott: a szegények gyógyítását, a kórházalapítást Köpcsényben és Körmen-

den.” Coreth Mária Terézia és Batthyány-Strattmann László Istennek való mély átadottságban éltek. Egészen szeretni akartak, és ebből a szeretetből cselekedni orvosként, férjként, apaként, illetve feleségként és anyaként. „A szeretet teszi széppé az életet. Isten a szeretet, így minden nemes szeretet visszatükrözi Istent” – írta naplójába Batthyány-Strattmann László 1926-ban.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Március 17-én vettek végső búcsút Lukács László piarista szerzetestől, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola rector emeritustól Budapesten. A gyászmisét az Örökimádás-templomban Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek mutatta be, majd a templom előcsarnokában helyezték örök nyugalomra Lukács László SchP földi maradványait.

Aki igazságra oktatót sokakat

Örök nyugalomra helyezték Lukács László piarista szerzetest

annyiunkat, hogy Lukács László paptanár befejezte földi pályafutását.” Bábel Balázs érsek a Lukács László által kedvelt Gabriel Marcel francia filozófust idézte: Nem az a baj, hogy te meghalsz, vagy én meghalok, hanem hogy az hal meg, akit szerettünk. Márpedig Lukács Lászlót sokan szerették.

Hosszú élete során anyai embert tanított, hogy igaz rá a mondás: „Aki igazságra oktatót sokakat, tündökölnék örökön-örökké, miként a csillagok” (Dán 12,3).

„A virrasztók feladata az értékek és életek őrzése... Művelni, építeni a keresztény kultúrát, választ keresni azokra a kérdésekre, amelyeket az egymást váltó politikai és ideológiai rendszerek fölvetnek, érintkezési pontokat felkutatni Egyház és társadalom között. Hidat képezni a mélyen hívők, a kultúra iránt érdeklődők, az istenkeresők és a válás iránt többé-kevésbé közömbösek között. Azokhoz szólni, akik egyfajta tágasságot, spirituális megközelítést, történelmi érzékenységet, szellemi nyitottságot várnak” – mondta szentbeszéde elején Lukács László gondolatait felidézve Zsódi Viktor, a Piarista Rend Magyar Tartományának tartományfőnöke.

Egyesek szerint Lukács László az egyik utolsó polihistor volt, mások európai keresztényként és magyar

világpolgárként tekintettek rá. Ma a tudás és a technika fénye egyre ragyogóbb, de napjainkban még a fény is szennyezővé vált. Egyre többen élnek a bolygón, de az összefogás nem a testvéri szolidaritásnak, hanem az erőszaknak nyitott utat.

Lukács tanár úr az idők jeleit kutatva igyekezett őrt állni, virrasztani, értékelni a kor történéseit.

De a virrasztó értékeket, embereket őrizve azokkal is közösségekben van, akikért és akikkel virraszt. Így tett Lukács László is.

Laci bátyánk a szó legtisztább értelmében való katolikus szellemet kívánta szolgálni, a katolikus hit, erkölcs és életforma megalkuvás nélküli tisztelőben.

Nyitott lélekkel fordult minden, bárhol és bárki által megjelenített érték felé. Katolikus volt, azaz semmi emberi és semmi isteni nem volt idegen tőle.

Lukács László a keresztény reménység hármasságának nevezte Roger testvért, Kalkuttai Szent Terézt és Szent II. János Pál pápát. Egy interjúban elmondta, szíve titkos vágya volt, hogy személyesen is találkozzon velük, ami végül teljesült.

Az őrállók váltják egymást, de a virrasztás folytatódik tovább. Mostantól új szolgálatot lát el, s nekünk kell átvenni azt a megszámlálhatatlan sok helyet, ahol ő állt helyt – emelte ki Zsódi Viktor. A próféták ígérete Krisztusban teljesedett be,

aki egészen új tanítással lépett fel, új szövetséget kötött az emberrel, és új parancsot adott neki. Aki Krisztussal van, új teremtménnyé válik, ám ez az új élet sürgető feladat is: „Öltöztetek magatokra az új embert!” (Ef 4,24). „Ebben a nagybőjti időben Jé-

Baranyai Béla

Fotó: Merényi Zita

Istenélmények a szent helyeken

Hálaadó szentmise Bodajkon a Székesfehérvári Egyházmegye fatimái zarándoklatáért

Bodajkon, a Mindenkor Segítő Szűz Mária kegytemplomában adták hálát a Székesfehérvári Egyházmegye tavaly októberi fatimái zarándoklatáért március 11-én. Spányi Antal püspök Ugri Tamás pasztorális helynökkel és a zarándoklat lelki vezetőivel, Hajdu Ferenc helynökkel, Mórocz Tamás és Helter István plébánosokkal mutatott be hálaadó szentmisét az úton kapott lelki kegyelmekért.

„Lelki életünkben fontos állomás volt ez a zarándoklat, hiszen szinte mindenki, aki részt vett az úton, jelen van, hogy hálát adjon az Istennek. Jézus, amikor megtisztította a leprásos-

kat, néhányan visszajöttek és köszönetet mondtak. Mi is hálát adunk itt és most, mert megfogadtuk, amit a Szűzanya Fatimában üzent nekünk. Azt a ma is aktuális felhívást, hogy térjete meg és tartasd a bűnbánatot. Köszönjük, hogy ezt az üzenetet közvetlen közelről hallhattuk, és az út folyamán imádkozhattunk az egész egyházmegyéért, főpásztorunkért” – hangzott el Hajdu Ferenc helynök köszöntőjében.

Spányi Antal megyéspüspök örömet fejezte ki, hogy az ősi hagyományt követve most összegyűltek a résztvevők, hogy megköszönjék mindazt a kegyelmet, amit a kegyhelyen kaptak. „Fatimából visszatérve a Szent Szűzhöz fohászunkodunk, és nemcsak megköszönjük az üzeneteit, hanem megpróbáljuk életre is váltani azokat. A megtérésre, a bűnbánatra való meghívást, a jócselekedetekre, az engesztelésre szóló felszólítást. Ez a nagybőjti üzenete is.

Így legyünk közösen egyházmegyénk megújulásának eszközei, hogy a sok kegyelmet, amiben részünk volt, feladatként éljünk meg, megőrizzük és kamatoztassuk” – hangzott el a beszédben.

A főpásztor a tékozló fiú történetén keresztül arra tanított: ne engedjük, hogy emberi gondolkodásunk hétköznapi maradjon, hanem az Atya fényében éljünk, úgy tekintsünk életünkre, ahogy ő látja azt a maga teljességében.

Spányi Antal püspök arról is szólt, hogy az ünnepi érzés az idő múlásával elszállhat a zarándokból, és akkor csodálkozik, miért tért vissza régi életéhez. A kegyelem természete azonban olyan, hogy az Isten ajándéka egyben feladatot is jelent az ember számára. „Gondoljban vissza-visszatérhetünk az átélt istenélményhez, de tennünk is kell azért, hogy felragyogjon általunk Isten fénye azok felé, akiknek tanúságot kell tennünk. Megújulásunkhoz először a Szűzanya kérésére bűnbánatot kell tartanunk, imádságban kell élnünk Isten tetszése szerint. A Szűzanya világossá teszi előttünk, hogy meg kell újulnunk a tanúságtételben, a jócselekedetekben. Családunkban, környezetünkben el kell kezdenünk élni azt a keresztény életet, amely méltó arra, hogy Krisztust hordozza. Rajtunk múlik, akarunk-e Isten kegyelmével együttműködni tanúságtévekké lenni, engesztelő és Istent dicsőítő emberré válni” – fejezte be gondolatait a megyéspüspök.

A szentmise után a zarándokok felidéztek az út legszebb állomásait és újra átélték a szent helyek istenélményeit. Belső utazásukról is többen tanúságot tettek, megosztották azokat a lelki megtapasztalásokat, amelyek maig hatással vannak életükre.

A hálaadó szentmisét követően Mórocz Tamás plébános orgonájátékát élvezhették a zarándokok, majd a hagyományos bodajki oltárkerülés következett. A jelenlévők imádkozhattak a Fatimából hozott Szűzanya-szobor előtt, és gyönyörködhettek a kegyhely környékének szépségében is.

Berta Kata/Székesfehérvári Egyházmegye
Fotó: Berta Gábor

Továbbképzés katekétáknak Balatonalmádiban

Március 11-én Balatonalmádiban tartották a Veszprémi Főegyházmegye hitoktatóinak nagybőjti rekollekcióját és szakmai napját. Az alkalom a Loyolai Szent Ignác-templomban szentmisével kezdődött, melyen a hitoktatást végző atyák és hitoktatók vettek részt, mintegy 120 fő. A szentmise főcelebránsa Udvardy György veszprémi érsek volt.

Szentbeszédének témáját az evangélium alapján a tékozló fiú története adta. Az érsek elmondta, hogy nagybőjten az evangéliumi szakaszok mélyebben megérintenek bennünket, hiszen ebben az időszakban fel akarjuk ismerni a bűneinket, és azt, hogy milyen nagy a méltóságunk. A méltóságunkat a keresztységben kapjuk meg, ami azt is jelenti, hogy elköteleződünk Krisztus mellett, de sajnos sokszor elengedjük ezt a méltóságot.

A negyven napban rádöbbenünk, hogy méltóság nélkül nem tudunk élni.

A méltóságot a keresztységben kapjuk, és ezt a hitvallásban mindig megújítjuk. A bűn az, amikor eladjuk a méltóságot a talmi haszon reményében, de ha kérjük, Isten mindent visszaad!

A főpásztor végül biztatta a katekétákat, hogy mindenkinek legyen bátorsága vágnia a méltóságra.

A szentmisét követően a Kerényi Imre KultMagtárban folytatódott a továbbképzés. Felker Zsolt hitoktatási referens köszöntötte Udvardy György érseket, majd felkérte Petkes Csaba tanulás-módszertani továbbképzés-vezető előadásának megtartására.

Petkes Csaba bemutatta előadásában a memóriatechnikákat és alkotó tanulási módszereket. Előadásában elmondta, hogy a mai gyereket millióféle külső hatás éri, sokszor egyszerűen több közösségi oldalon is jelen vannak. Tudjuk, hogy 20–30 év alatt óriási változott a világ mind az emberi kapcsolatok, mind a technológia terén.

Az előadó bemutatta az úgynevezett tudáspiramist. Ha csak hallok valamit, akkor 10–20%-ot jegyzek meg, ha hallom és látom, már 20–30%-ot, ha el is olvasom, 40%-át megjegyzem, ha el is mondom, akkor már 50–60%-át, ha megvitatom, 60–80%-át, ha pedig megvaló-

sítom és magyarázom másoknak, akkor már 80% feletti a megjegyzés aránya. A tanulási fázisok az észlelés, a befogadás, a rendszerezés, melybe beletartozik az előzetes ismeretre építés, az egész áttekintése, a részekre osztás, a lényegkiemelés és a vázlatkészítés. Majd a következő nagy fázis a memorizálás, és utána következik végül a felhasználás. Felvezette, hogy mennyi részkapesség kell ahhoz, hogy egy gyerek eljusson a tanulás fázisába; például az érzékszervi képességek, a koncentráció vagy a belső képalkotás képessége. Memorizálásnál fontos az emlékezet, a koncentráció, va-

lamint a kitartás. A tanultak felhasználásában pedig már megjelenik a kreativitás, az asszociáció is.

A hitoktatók feladata, hogy a részkapességeket fejlesszék a hittanórákon is. A folyamatok memorizálását például illusztrálta: segítség lehet a kivetített alakzatok megjegyzése, a zavaró háttér, ami kiemel, szó-sor, kakukktó-jás és egyéb játékok használata.

Ezt követően az előadó a katekétáknak a gyakorlatban is bemutatta a vizualitást, auditivitást fejlesztő gyakorlatokat, játékokat, és szemléltette a drámapedagógia fontosságát a hittanórákon is. A délutáni előadáson felhívta a figyelmet arra, hogy a drámapedagógiában minden gyermeknek külön-külön kell szerepet és különféle feladatokat adni, és akár egy filmet is lehet készíteni az adott témából.

A katekéták kérésére az őszi kerületi rekollekcióra is felkérték Petkes Csabát, hogy folytathassák a közös munkát.

Csomay Tünde hitoktatási főkordinátor
Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

Egyházi személyeket tüntettek ki nemzeti ünnepünk alkalmából

Magyarország köztársasági elnöke nemzeti ünnepünk, március 15. alkalmából kitüntetések adományozott. A legmagasabb kitüntetéseket az Országházban adta át Novák Katalin államfő Orbán Viktor miniszterelnökkel és Kövér László házelnökkel együtt március 14-én.

A Magyar Érdemrend nagykeresztje (polgári tagozat) kitüntetés Maróth Miklós Széchenyi-díjas klasszika-filológus, orientalista, a Magyar Corvin-lánc birtokosa, az Union Académique Internationale tiszteletbeli elnöke, az Academia Europaea tagja, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, az Avicenna Közkelet Kutatások Intézetének igazgatója, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat Irányító Testületének elnöke, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem bölcsészkarának egykori dékánja, nyugalmazott egyetemi tanára kapta több mint fél évszázados, nemzetközi viszonylatban is kiemelkedő kutatói pályafutása, szerteágazó oktatói tevékenysége, valamint a tudományos közéletben betöltött jelentős szerepe elismeréseként.

dagító történészi és intézményvezetői munkája, a nemzet sorsfordító eseményeinek hiteles bemutatását és méltó feldolgozását egyaránt szolgáló szakmai tevékenysége, valamint nagy hatású közéleti és civil szerepvállalása elismeréseként.

A Magyar Érdemrend középkeresztje (polgári tagozat) kitüntetésben részesült mások mellett Csath Magdolna Anna Szent-Györgyi Albert-díjas közgazdász, a közgazdaságtudományok doktora, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektori főtanácsadója és Szent II. János Pál Kutatóközpontja Gazdaságfejlesztés- és Kisvállalkozás-kutatási és Továbbképző Intézetének vezetője, a Magyar Közgazdasági Társaság Versenyképességi, Innovációs és Informatikai Szakosztályainak elnökségi tagja a közgazdaságtudományok területén elért eredményei, a felsőoktatásban és a kutatásban folytatott, a tehetséggondozás, a versenyképesség és a vállalkozások fejlesztése iránt is különösen elhivatott munkája, illetve odaadó szakmai közéleti tevékenysége elismeréseként.

Szuromi Szabolcs OPraem kánonjogász Széchenyi-díjas

A Magyar Érdemrend középkeresztje a csillaggal (polgári tagozat) kitüntetés vehette át mások mellett Bánáti János ügyvéd, a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke, a Budapesti Ügyvédi Kamara volt elnöke, az Országos Bírói Tanács tagja, az Igazságügyi Miniszter Tudományos Tanácsadó Testületének tagja, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Karának címzetes egyetemi tanára, a Magyar Büntetőjogi Társaság elnökhelyettese, a Bánáti Ügyvédi Iroda tagja, a Magyar Jogászegylet alelnöke az ügyvédi hivatásrend társadalmi szerepének erősítését, a magyar igazságszolgáltatás színvonalának emelését és a jogász hivatásrendek közötti kapcsolat elmélyítését több évtizeden át szolgáló kamarai elnöki tevékenysége, a büntető eljárásjog területén végzett jogtudományi munkája, valamint a jövő jogásznemzedékeinek oktatása és a jogi kultúra terjesztése terén is meghatározó szakmai tevékenysége elismeréseként; valamint

Schmidt Mária Széchenyi-díjas történész, a Terror Háza Múzeum, a XX. Század Intézet és a XXI. Század Intézet főigazgatója, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem egyetemi tanára, volt kormánybiztos a magyar tudományos és kulturális életet gaz-

dalozása, bevezetése és nemzetközi szakmai szinten történő elfogadtatása terén végzett kiemelkedő szakmai munkája elismeréseként.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, Orbán Viktor miniszterelnök előterjesztésére, Novák Katalin köztársasági elnök által adományozott állami kitüntetéseket adott át március 15-i nemzeti ünnepünk alkalmából március 14-én, kedden a Karmelita kolostor rendezvénytermében.

A miniszterelnök-helyettes a Magyar Érdemrend lovagkeresztjét adta át mások mellett

Barlay Bencének, a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium igazgatójának kiemelkedő iskolavezetői és közösségteremtő tevékenysége, a keresztény nevelés ügyét elkötelezetten szolgáló, több évtizedes pedagógusi pályája elismeréseként;

Bécsér Péter Róbertnek, a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány szerzetesének, a szentendrei Ferences Gimnázium igazgatójának megújuló lelkiületű szerzetesi, tanári és iskolavezetői tevékenysége, valamint az evangéliumi szabadság és szeretet légkörét szolgáló, nyitott és karizmatikus pasztorációs, illetve közösségteremtő munkája elismeréseként;

Németh Gábor átveszi a kitüntetést Semlyén Zsolt miniszterelnök-helyettestől

Németh Gábornak, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Titkársága irodaigazgatójának, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kara egyetemi magántanárának két évtizedes oktatói és tudományos tevékenysége, valamint az egyházi közigazgatás területén végzett munkája elismeréseként;

Pajor Andrásnak, a Keresztény Kulturális Akadémia elnökének, a Budapest-Herminamezői Szentlélek Plébánia plébánosának több évtizedes lelkipásztori szolgálata, értékes irodalmi tevékenysége, valamint a keresztény kultúra terjesztésében és az ifjúság nevelésében vállalt szerepe elismeréseként;

Róna Judit Ágnes irodalomtörténésznek, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat Bölcsészettudományi Kutatóközpont Irodalomtudományi Intézete nyugalmazott tudományos munkatársának, az Országút című kulturális lap olvasószerkesztőjének Babits Mihály életművének feldolgozásában vállalt szerepe, valamint a keresztény kultúra terjesztése érdekében több évtizeden át végzett szerkesztői tevékenysége elismeréseként.

Novák Katalin köztársasági elnök a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetés adományozta mások mellett Cserny Szilviának, az esztergomi Mandulavirág Óvoda vezetőjének, az esztergomi Mindszenty József Katolikus Általános Iskola és Óvoda volt igazgatójának a katolikus köznevelésben végzett több évtizedes oktatói, vezetői és szakértői munkája elismeréseként;

Pacsai János protopresbiternek, a Miskolci Egyházmegye Csereháti Esperesi Kerülete esperesének, az Encsi Görögkatolikus Parókia parókusának kórház- és börtönlelkészi tevékenysége, a szegény sorsú és hátrányos helyzetű családok támogatásában vállalt szerepe, valamint odaadó lelkipásztori szolgálata elismeréseként;

Ritz Juditnak, a Szeged-Csanádi Egyházmegye Bálint Sándor Egyházmegyei Szeretetszolgálat főigazgatójának, a Bálint Sándor Szeretetotthon vezetőjének az egészségügyben és az egyházi szociális intézményekben végzett több évtizedes, áldozatos munkája és szervező tevékenysége elismeréseként;

Tóth Krisztina Angyalka rendezőnek, nyugalmazott nizzai regionális színházművészeti tanácsadónak Mindszenty József hercegprímás emlékiratainak franciára fordítása, Magyarország jó hírűvének öregbítése, valamint a magyar és a keresztény kultúra népszerűsítése érdeké-

Barlay Bence, a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium igazgatója és Bécsér Péter Róbert OFM, a szentendrei Ferences Gimnázium igazgatója a kitüntetettek között

ben végzett tevékenysége elismeréseként;

Wimmer Rolandnak, a Szombathelyi Egyházmegye sárvári plébánosának több évtizedes közösségépítő szolgálata, valamint a helyi katolikus iskola és óvoda megalapításában vállalt szerepe elismeréseként. Semjén Zsolt Magyar Ezüst Érdemkereszt kitüntetését adott át mások mellett

Csernyus Enikőnek, a nyíregyházi Szent Imre Katolikus Gimnázium, Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola, Kollégium, Óvoda és Alapfokú Művészeti Iskola tanárának, a Rákóczi Szövetség Szent Imre Középsikolai Ifjúsági Szervezete vezetőjének kiváló pedagógusi és nevelői munkája, valamint a keresztény ifjúsági szervezetek keretében végzett elkötelezett közösségépítő szolgálata elismeréseként.

Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter, Vitályos Eszter, a Kulturális és Innovációs Minisztérium miniszterhelyettese és Závogyán Magdolna kultúráért felelős államtitkár állami elismeréseket adtak át az 1848-49-es forradalom és szabadságharc évfordulója alkalmából a Pesti Vigadóban március 14-én.

A Magyar Érdemrend tisztikeresztje (polgári tagozat) kitüntetésben részesült mások mellett Gál Péter biokémikus, a Magyar Tudományos Akadémia doktora, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológiai és Biológiai Karának egyetemi tanára, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat Természettudományi Kutatóközpont Enzimológiai Intézete Szerkezeti Biofizika Kutatócsoportjának vezetője, valamint Mika János éghajlatkutató, a Magyar Tudományos Akadémia doktora, az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Természettudományi Kara Földrajz és Környezet-tudományi Intézetének egyetemi tanára.

A Magyar Érdemrend lovagkeresztje (polgári tagozat) kitüntetésben részesült mások mellett Pap József, az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Történelemtudományi Intézetének igazgatója, Új- és Jelenkori

Történelmi Tanszékének tanszékvezető főiskolai tanára és Szlávik János, a Magyar Tudományos Akadémia doktora, az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem professor emeritusa.

Orbán Viktor miniszterelnök megbízásából Csák János, a Kulturális és Innovációs Minisztérium minisztere és Závogyán Magdolna, a minisztérium kulturális felelős államtitkára a magyar kultúra területén nyújtott kiemelkedő teljesítménye elismeréseként Magyarország Kiváló Művésze díjat adott át többek között Tardy László Liszt Ferenc-díjas karnagynak, érdemes művésznek, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagjának.

Nemzeti ünnepünk, március 15-én alkalmából Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter március 14-én a Várkert Bazárban állami kitüntetéseket adott át Novák Katalin köztársasági elnök megbízásából, valamint miniszteri elismeréseket adományozott.

Magyar Ezüst Érdemkereszt kitüntetésben részesült mások mellett Zagyva Richárd, a Katolikus Karitás országos igazgatóhelyettese.

Forrás: Kormány.hu
Fotó: Lambert Attila; MTI

Ti vagytok az Egyház kincsei

Bérmálkozók lelkinapja Szombathelyen

Március 10-én egész napos programmal várta a Szombathelyi Egyházmegye azokat a fiatalokat, akik idén bérmálkoznak.

A szombathelyi plébániák mellett Nemesbódról, Csákánydoroszlóból, Egyházsrádórcól, Gencsapátiból, Kőszegről, Sárvárról, Gersekarátról, Felsőszőlőkről, Vépéről, Celldömölkéről is érkeztek fiatalok a találkozóra, mintegy hatszázan.

Egyidejűleg több helyszínen zajlottak a programok. Fekete Szabolcs Benedek segédpüspök a székesegyházban beszélgetett a fiatalokkal, válaszolt az

Egyház, miért fontos, hogy Jézus az életünk része legyen.

A nap során egy rejtvény megoldásában is közreműködtek a fiatalok. A program szentségimádással és szentmisével zárult.

Fekete Szabolcs Benedek segédpüspök a Szombathelyi Egyházmegye portáljának elmondta: a fiatalokat napjainkban sok negatív hatás éri – akár a világhálón, akár szűkebb-tágabb környezetükben –, ami gyengíti a lelkiüket, boldogtalanná teszi őket. Eppen ezért fontos a bérmálás, amely megerősíti őket a Krisztus melletti elköteleződésükben. Krisztus tanítása hiteles és értékálló, és képes boldoggá tenni az embert – mondta a segédpüspök.

A fiatalok közül Perjesi Bálint elmondta: ő is tapasztalja kortársai körében, hogy a hit, a vallás nem mindenkinek vonzó. Motiváló lehet azonban a fiatalok számára például a ministrálás, amely szolgálat révén is közelebb kerülhetnek Istenhez és így tartalmasabb a szentmiséken eltöltött idő, mintha csak a padban ülnének.

„Ti vagytok az Egyház kincsei” – mondta szentbeszédében Fekete Szabolcs Benedek a fiataloknak. Mi azt szeretnénk, hogy boldogok legyenek. Éljetek úgy, alakítsátok a lelkivilágotokat úgy, hogyha tükröbe néztek, boldog ember tekintsen vissza rátok, mondta a segédpüspök.

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

általuk feltett kérdésekre. A Brenner János Kollégium dísztermében Berkeci Szabolcs szalézi testvér tanúságtételét hallgathatták meg a diákok, a hittanárképző főiskolán pedig Hernandez Elmer verbita szerzetes pappal és Hurgói Sándor kőszegi iskola-lelkessel beszélgettek a fiatalok arról, hogy mi is az

Álmában is az Egyház gondját viseli

Ferenc pápa az alvó Szent József szobrát tartja az asztalán

Szent József, a Boldogságos Szűz Mária jegyese ünnepe (idén március 20.) alkalmából megemlékezünk arról, hogy Ferenc pápa egyik legkedvesebb szentje Jézus nevelőapja.

2015. január 16-án, Fülöp-szigeteki útján úgy fogalmazott Ferenc pápa: „Nagyon szeretem Szent Józsefet, mert csendes, de erő van benne. Az íróasztalomon van egy kis szobor, mely az alvó

desedünk az Úrban, amikor megpihenünk az egész napos tevékenység után, Isten hozzánk is beszél.”

Szent József szerény, de határozott emberként jelenik meg az evangéliumban, erejéit a Szentatya nagyra tartja.

„De ahogy Szent József is tette: ha már meghallottuk Isten hangját, fel kell ébrednünk álmunkból, fel kell kelniünk, és cselekednünk kell” – hangsúlyozta Ferenc pápa a Fülöp-szigeteken.

Józsefet ábrázolja. Még amikor alszik, akkor is gondot visel az Egyházzal!”

Ferenc pápa azt tanácsolta mindenkinek, hogy ha bármi gondja van, hagyjon egy segítségkérő üzenetet a szent szobra vagy képe alatt – ő maga is ezt szokta tenni. „József előtt álmában világosodott meg Isten akarata. Amikor elcsen-

Amint a Szentatya is említette: a hit nem távolít el minket a világtól – sőt, közelebb visz hozzá. Épp ezért Szent József példakép a keresztény édesapák számára. Legyőzte a nehézségeket, mert Istenre hagyatkozott.

Fordította: Verestói Nárcisz
Forrás és fotó: ACI Prensa

Családpasztorációs animátorok képzéséről

A budapesti Thököly úti Rózsafüzér Királynéja-plébánia és a Gyulafehérvári Római Katolikus Főegyházmegye Családpasztorációs Irodája közösen nyert pályázatot az Európai Unió Erasmus+ felnőttképzési programja keretében „Családpasztorációs animátorok képzését megalapozó tapasztalatcseré és pilotképzés” című projektjével, melynek első képzési napja március 11-én volt Budapesten.

A megvalósításért a budapesti Rózsafüzér Királynéja-plébánia részéről Nagy Károly plébános, a gyulafehérvári főegyházmegye részéről Szénégető István Barnabás gyulafehérvári családreferens plébános felelt, akiket mindkét oldalon elkötelezett világiak, zömmel házaspárok segítettek.

A projekt első szakaszában, 2022-ben lezajlott két találkozás: májusban a Rózsafüzér Királynéja-plébánia küldöttsége vett részt az Erdélyben, Szentegyházán tartott közös programon, melynek

Tavaly október 1-jén a gyulafehérvári főegyházmegye családpasztorációs irodájának néhány munkatársa részt vett a Bíz Rá Magad kezdeményezés családpasztorációs konferenciáján, ahol pedig ők ismerhették meg a magyarországi jó gyakorlatokat és családpasztorációs szakembereket, valamint Marton Zsolt családreferens püspökkel is találkozhattak.

Ezután novemberben kilenc erdélyi családpasztorációs szakember részvételével folytatták a tapasztalatcserét a

programon, melynek során a gyulafehérvári családpasztorációs iroda szervezésében megismerkedhettek az erdélyi családpasztorációs jó gyakorlatokkal. Az erdélyi iroda magas színvonalú szakmai munkával, mélyen elkötelezett világiak, házaspárok, valamint papok bevonásával szervezi a családokat megerősítő programjait: anya-lánya lelkigyakorlatok, apa-fia elvonulások, házaspáros hétvégék, a leendő anyósokat és apósokat is felkészítő jegyeskurzusok, olyan foglalkozások, amelyek a gyermekeket, fiatalokat készítik fel arra, hogy egyszer majd ők is családban fognak élni, s hogy hogyan élhetik meg helyesen életkoruk függvényében a szexualitásukat.

budapesti Rózsafüzér Királynéja-plébánián. A program során a házigazda plébánia bemutatja a résztvevőknek családpasztorációs gyakorlatát, kiemelve annak fontosságát, hogy a lelkigondozás a hívek számára kortól és életállapot-

tól függetlenül mindig szükséges, vagyis a családpasztoráció „a bölcsőtől a sírig” tart. A plébánián működő számtalan csoport keretében valósul meg a színes családpasztoráció: baba-mama összejövetelektől a jegyesek felkészítésén

át a hittel ismerkedők képzéséig, de az egyedülálló, a házások, a férfiak, a nyugdíjasok, a férjüket a nyugdíjasok, a kertészkedni vágyók is találhatnak maguknak közösséget.

A tapasztalatcserét követően a projekt második részében új közös tananyag elkészítése a cél, amihez neves magyarországi és erdélyi szakértőket is igyekeznek bevonni. Elkészülte után az anyag ingyenesen elérhető lesz bárki számára, hogy segítségére lehessen minden plébániának és családpasztorációs szervezetnek abban, hogy saját animátorait (a családpasztorációban önkéntesen alapon segíteni szándékozókat) felkészítse a feladatra. A cél az, hogy animatori feladatokat az

arra vállalkozó házaspárok közösen végezzék, hogy az Egyházért vállalt munka ne menjen a segítők kapcsolatának rovására, sőt akár meg is erősítse azt a közös szolgálat és a képzésen tanultak.

A készülő „kézikönyv” fejezetei érintik majd az életvédelem, a gyermeknevelés, a család, a házasság, az önismeret és az önkéntesség kérdéseit is, hiszen ezekkel tisztában kell lennie mindenkinek, aki másnak segíteni kíván életállapot problémájában.

Három fejezet Magyarországon, három Erdélyben készül, és mindegyiket egy-egy egésznapos pilot-, azaz mintaképzés keretében tesztelik le az erre jelentkező házaspárok részvételével.

Az első képzési napra március 11-én, szombaton került sor Budapesten, a Rózsafüzér Királynéja-plébánia szervezésében, amelyet Uzsálné Pécsi

Rita főiskolai tanár, neveléskutató, az Organikus Pedagógia Módszertani Központ vezetője tartott a programra jelentkező 14 házaspár részére. A program délelőtti részét nyitotta tették a plébániai közösség számára is, így minden érdeklődő részt vehetett rajta. A rendkívül hasznos és nagyon sűrű szakmai nap során a résztvevők tanulhattak a férfi és női identitásról, annak különbözőségeiről, a nemi szerepek egészséges megőrzéséről, a helyes kritika gyakorlásáról, a helyes nevelés alapvető elveiről kisgyermekkorától a serdülőkorig, benne az önbizalom – önértékelés – önbecsülés alapvető fontosságáról, az érzelmi intelligencia növeléséről. A kapott feladatok segítségével átgondolhatták, hogy ki az az ember az életükben, aki mindig mellettük áll, hogyan tudják feltölteni „örömtankjukat”, vagy miként lehet átfordítani negatív hozzáállásunkat, kritikus észrevételeinket.

A mintaképzés Budapesten áprilisban Papp Miklós görögkatolikus morálteológussal folytatódik a házasság kérdéskörének áttekintésével, majd májusban a szegedi Talentum Alapítvány az önkéntesség lélektanát tanítja – egyéni és házasság szempontból egyaránt.

A mintaképzés erdélyi moduljai áprilisban kezdődnek, az első alkalmon Fleisz Kinga pszichológus vezetésével az önismeretről, a saját motivációk és működés tisztázásról hallhatnak az erdélyi résztvevők.

Forrás: Budapest Thököly úti Rózsafüzér Királynéja-plébánia
Fotó: Török Szabolcs

Arra születünk, hogy megtanuljunk szeretni

Székely János püspök a tizedik pálferis nagyböjti lelkinapot tartotta meg Budapesten

Arra születünk, hogy megtanuljunk szeretni címmel tartott nagyböjti lelkinapot Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Caritas in Veritate bizottságának elnöke a pálferis közösségnek március 11-én Budapesten, a káposztásmegyeri Szentháromság-templomban.

Székely János püspök előadása előtt külön köszöntötte a közösség névadóját és lelki atyját, Pál Ferenc katolikus papot, akinek legendás – immár több éve befejezett – keddi esti mentálhigiénés előadás-sorozata körül alakult ki a közösség magva. A főpásztor megköszönte Pál Ferencnek, hogy örömteli, teljes életet élő pap.

Székely János elmélkedésében saját életfilozófiáját osztotta meg a hallgatókkal, amelynek lényege az előadás címe volt: Arra születünk, hogy megtanuljunk szeretni. A püspök felidézte, hogy édesapja egy nagy tudású, több nyelven beszélő ember volt, így csupafül elsőként neki az volt az életcélja, hogy apjához hasonló okos emberré váljon. Maga az édesapja döbbenetére rá azonban nem is sokkal később, hogy mégsem ez az emberi élet végső célja. Volt ugyanis egy távoli rokonuk, aki gyermekbénulás miatt kórházban feküdt vastüdővel. Székely Jánosék négyen vannak testvérek, két bátyja és egy húga van, de valamiért, amikor nyolcéves lett, éppen őt vitte el édesapja, hogy a rokont együtt meglátogassák. Szörnyű volt a kórházban látni a sok beteget, mégis akkora öröm töltötte el a kis Jánost mindig, miután a szörnyű betegsége ellenére is életvidám, vicceket mesélő, sakkozó rokonát felkereste, hogy egy idő után már egymaga is rendszeresen elment hozzá. Rájött, hogy az életben az a fontos, hogy szeressen és jót tegyen.

Isten az örök életarádás, akkor lehet szép az életünk, ha ez a titok rajtunk is átárad – hangsúlyozta a püspök. Zsidó bibliatudósok mutattak rá, hogy a tíz parancs igéje és a teremtés igéje ugyanaz. Vagyis a tízparancsolat nem kulturális melléktermék, hanem bele van teremtve a világba – tette hozzá.

Székely János elmondta: életünk gyönyörű dallamát nem csupán a szeretet és a szerelem formálja, kell hozzá a szenvedés is, ami ad neki egy szomorú, mély, de mégis nélkülözhetetlen alaphangot, sőt, még a magányosság megtapasztalására is szükség van ahhoz, hogy szellemibb legyen ez a bizonyos dallam.

Isten nem egy kicsinyes tanító néni, aki pirosponthoz gyűjtését várná el tőlünk életünk során; sokkal jobb, ha úgy képzeljük el őt, mint egy óriási valakit, akibe akkor tudunk igazán belesimulni, ha kompatibilissá válunk vele. A halál utáni tisztulást sem jó tehát, ha kis kiegészítőt büntetésnek látjuk: inkább azért van rá szükség, hogy Isten harmóniájához tudjunk igazodni; akkor tudok belépni az ő világába, ha nincs bennem semmi idegen, önző, görcsös, lehúzó.

Lelkünk sokszor olyan, mint egy pohár: lefelé van fordítva, így hiába is hull rá a ke-

gyelem, de ha megfordítjuk Isten felé, akkor bele tud áramlani a kegyelem – mutatott rá a lelkigyakorlatos szónok. Hozzátette, vannak pillanatok, amikor átéljük Isten szeretetét – idézzük ezeket fel, és ne hagyjuk ezeket porossá válni, hogy tudjunk belőlük táplálkozni.

Amikor Székely János Rómában tanult, az általa vezetett magyar hittan csoportban volt egy kislány, aki nagyon sokszor megkérdezte tőle, hogy kérhette Isten Ábrahámot, hogy a legdrágábbat adja

oda neki. Mintha érezte volna, hogy Isten tőle is ilyen hatalmasat kér. Nem sokkal később a kislánynak agydagana-ta lett, csonttá és bőrré válnyodott le, de nem omlott össze: ő bátorította a szüleit, hogy megy a Jóistenhez. Isten arra tanít minket, hogy megtanuljuk az önatadást.

Székely János arra is rávilágított, hogy Isten nem véletlenül teremtette az embert szabadnak: ha olyan világ lenne, ahol az emberek nem tehetnének rosszat, akkor tökéletes robotok lennének; lehet, hogy nem lenne a világban rossz, de egy szikrányi jószág, öröm és művészet sem lenne. A világunk pedig azért nem tökéletes, mert akkor csak ronthatnánk rajta, így viszont a fejlődésre képes világunkat tökéletesíthetjük, megtalálhatjuk benne az életünk értelmét.

A főpásztor három területen mutatta be röviden, hogy miként élhetjük meg a szeretetet: a házasságban, a gyermeknevelésben; a szenvedésünkben; valamint magában a világban.

A házasságkötéskor gyakorlatilag egy fehér papírt írunk alá a felek, hiszen nem tudják előre pontosan, mire mondanak igent. Am ekkor nemcsak két véges, gyarló ember mond igent a másikra, a végtelen Istennek is igent mondanak mindketten – ebben az értelemben szentség a házasság.

A házasságban pedig csak akkor lehet benne az Isten végtelen önatadása, ha az ember az egyszert kimondott igent nem vonogatja vissza – hangsúlyozta a püspök. Ha ugyanis azon tűnődünk, hogy a Hufnágel Pisti jobb lett volna, elvész a házasság energiá-

ja. A házasság Istenben gyökerező egysége olyan, mintha férj és feleség egységük sziklájára állnának fel: onnan nézve minden gond csak apró kövecskének tűnik, de ha a szikla megreped, és ők lehuppannak a földre, minden nagyra nő. Székely János elmondta: az egyé válás a házasság elején még szinte magától adódik, de utána könnyen újjáépülnek a két ember közt leomlott falak; s ahhoz, hogy a házasság és a család egysége megmaradjon, ezeket a falakat újra és újra le kell bontani. A házásoknak külön időt kell szánniuk egymásra, csak akkor tudnak a gyermekeik számára is napfényként jelen lenni.

Székely János elmondta egy feleség esetét, akire már alig figyelt a férje, és a nő mekkülni szeretett volna a házasságból, de a házasságkötéskor tett ígérete visszatartotta tőle. Ahogy gondolkozott, rájött, hogy pár hónapja már ő sem kedves a férjéhez, nem is

köszönt meg neki semmit, nem is mosolygott rá. Első lépésként egy sima hétköznapi megcsinálta a férje kedvenc ételét, ami elég pepecselős étel, majd mindennap tett egy apró gesztust felé. A férje egy-két hét múlva folyton mosolygott, fél év múlva pedig rádöbben, hogy jobban szereti a feleségét, mint a házasságkötésükkor. Így működnek a szeretet apró gesztusai egy házasságban, de más kapcsolatokban is – mutatott rá az előadó.

A legtöbb, amit az ember tehet, hogy az Isten segítségével a gyermekéből embert alkot – világított rá a főpásztor. A püspök hangsúlyozta, C. S. Lewis nyomán hajlamosak vagyunk úgy tekinteni a gyermekekre, mint akik kicsi hajók, és a legfontosabb, hogy egymásnak ne ütközzenek. Pedig a hajózásnak van két másik fontos szabálya is, ami az ember életére szintúgy igaz: az egyik, hogy megtanuljunk úgy hajózni, hogy a

hajónk ne süllyedjen el; a másik, hogy tudnunk kell, hol a kikötő, van-e egyáltalán. Székely János hozzátette: a szülő akkor teszi a legtöbbet gyermekeiért, ha szeretni tanítja meg őket.

A szenvedésekben megélhető istenszereket annak az ötgymekes, vezető beosztású férfinak a példáját hozta fel, akivel a családjának nem volt könnyű együtt élnie. A férfi negyvenen túl orvoshoz ment, ahol kimutatták, hogy gyógyíthatatlan rákban szenved, maximum fél éve van hátra. E hír hallatára döbbenetes változáson ment keresztül néhány nap alatt: abbahagyta a munkáját és teljesen a családjának szentelte magát, sosem volt senkire kellemetlen megjegyzése, csak mosolygott. Amikor a halála előtt nem sokkal a sógora benn volt nála a kórházban a betegágyánál, sok fájdalom ellenére őszintén boldognak mondta magát. Isten ki akarja hozni belőlünk a nagylelkűséget – erősítette meg a történet kapcsán a főpásztor.

Székely János elmondta egy ferences pap példáját is, aki a koronavírus-járvány idején ötven napon át kórházi kezelésre szorult. A korábban mindig ide-oda loholó szerzetest ebben az időszakban az Úristen olyan közel hozta magához, hogy azt már semmiért nem cserélné el.

A püspök arról is beszélt, hogyan lehetne a világ szeretettel telibb általunk. Rámutatott, hogy a világnak van egy

kőkemény, isteni rendje, s nem mindegy, hogy ezt alázatosan kutatjuk, vagy lassanként önmagunkat pusztítjuk el.

Földünk ugyanis nem egy végtelen préri, hanem inkább egy nagyra nőtt úrhajó. Nem lehet a mennyiségi fejlődés az emberi élet célja, nem határozhatja meg kizárólag a GDP mértéke egy ország teljesítményét: a gazdaság legfőbb célja nem a haszon, hanem a teljes ember kell legyen.

Az Egyház nem tartotta sosem mindenek felettinek a magántulajdonhoz való jogot, azt megelőzi a mindenki boldogulásának, mindenki méltóságának a joga. Szükség lenne olyan közgazdászokra, akik megállítják a pénz és a hatalom mai koncentrációját, aminek következtében jelenleg a világ nyolc leggazdagabb emberének akkora a vagyona, mint a Föld teljes lakossága szegényebbik felének összesen, azaz mintegy 3,5 milliárd embernek – hangsúlyozta a főpásztor.

A lelkigyakorlat szentmiséjének evangéliumában (Jn 4,5-15.19b-26.39a.40-42) is Isten szeretete került fókuszba a Jákob kútjánál zajló történetben, amikor Jézus egy vizet vivő asszonnyal találkozik. A kútnál a Bibliában udvarlási jelentek zajlanak, vegyük Jákob vagy Mózes történetét, tehát Jézus már a szimbólumok szintjén is szabályszerűen udvarol ennek a sokak által megvetett életet élő asszonynak. Amikor Jézus azt mondta: „Adj innom!”, akkor az élő Isten a gyarló embertől nem is annyira vizet kér, hanem a szeretetét – mutatott rá Székely János.

Mint a völegény örül a menyasszonynak, úgy örül Isten neked – hangsúlyozta a püspök, hozzátéve: Istennek számít az apró, parányi ember, értünk alkotta a világmindenséget, értünk született, értünk halt meg. Számára nincsen mostohagyerek, mindannyiunkat ugyanúgy szeret, s ha valakit mégis jobban, akkor azt, aki elesett, aki beteg, aki fájdalmában hozzá kiált, úgy, mint egy igazán szerető édesanya.

A különböző felekezetekhez tartozó keresztényekből és keresőkiből álló, Pál Ferenc atya körül létrejött pálferis közösség tizedik alkalommal szervezett nagyböjti lelkigyakorlatot.

Közös dicsőítő éneklés után hangzott el két részben Székely János püspök tanítása, majd az ebéd után kiscsoportos beszélgetések következtek.

A szentmisét követően, amelyet szintén a püspök mutatott be, szentségimádással zárult a program. Az Oltáriszentség jelenlétében közbenjáró ima is zajlott, a lelkinap alatt lehetőség volt gyónásra. A szentmisén a Pálferis Kamarakórus, a többi zenés programon a Cantate Domino együttes teljesített szolgálatot.

Agonás Szonja
Fotó: Merényi Zita

A világban és a lelkünkben folyó harcokról

Papok zarándoklata a győri Könyvező Szűzanyához

Március 17-én a Győri Egyházmegye lelképásztorai és szülei zarándokoltak el a Káptalandombra, hogy kifejezzék tiszteletüket a Könyvező Szűzanya kegyképe előtt. A könnyezés napja hagyományosan a papok búcsúja Győrben. A szentmise főcelebránsa és szónoka Ternyák Csaba egri érsek volt.

reszthalála sem árnyékolja be a feltámadás dicsőségét.

Keresztény hitünk egyik legnagyobb adománya, hogy felkészít a szenvedés elfogadására, és segít szent evangéliummá alakítani azt.

A szónok felidézte az evangéliumban elhangzott történetet: „Mária és József az ószövetségi törvénynek megfelelően bemutatják

Jézust a templomban. A szertartáshoz hozzátartozott, hogy a szülők áldozatot mutattak be. A tehetősebbek bárányt áldoztak, Máriának és Józsefnek azonban erre nem volt módja. A történet előrevetíti, hogy a Szűzanya részt fog venni fia szenvedésében.

Simeon, az ismeretlen és titokzatos ember megjelent a templomban, és egyszer csak kezébe vette a gyermeket, a magasba emelte, áldotta Istent, és imát mondott. Úgy beszélt, mint aki prófétai megerősítést kapott. Mária és József ámulatba estek. „Ő lesz majd Izrael dicsősége és a pogány nemzetek világossága.” A dicsérő szavak simogatták lelküket, de a folytatás aggodalommal töltötte el őket. „A gyermek az ellentmondás jele lesz, a te lelkedet tör járja át.” Mária szívébe véste a próféta szavait, ahogy Betlehemben is szívébe véste a pásztorok szavait, és korábban Gábiel angyal közvetítette üzenetet is.

Megértette, mire választotta ki őt Istent, miért halmozta el olyan nagy kegyelemmel az angyali üdvözlést idején. Így kapott hitet és erőt, hogy el tudja majd viselni mindazt az értetlenséget, szenvedést, ami küldetése velejárója lesz. Mária anyaként ráébredt arra, hogy neki is fel kell áldoznia egy bárányt, aki pedig nem más, mint az Isten báránya.

Mária tudta, mit jelent menekülni. Ő ma is képes együtt érezni mindazokkal, akik háború, üldöztetés elől menekülnek. Együtt érez velünk is, akik az élet keresztjét hordozzuk, s hozzá fordulunk. Mária a bajban mindig segít, ezért imádkozzuk szívesen: »Most segíts meg Mária, ó irgalmas Szűzanya! Keservét a bűnnek, bajnak eloszlatni van hatalmad. Hol már ember nem segíthet, a Te erőddel nem török meg. Hő imáit gyermekidnek nem, Te soha nem veted meg. Hol a szükség kínja nagy, mutasd meg, hogy anyánk vagy. Most segíts meg Mária, ó irgalmas Szűzanya!«

Életünk tele van nehéz helyzetekkel, melyekben védelemre szorulunk, ilyenkor önkéntelenül tolnak ajkunkra az ima szavai.

Az érsek emlékeztetett, Simeon jóvendölésében Jézusról azt mondta, jel lesz, melynek ellentmondanak, az ellentmondás jele lesz. Rosszindulat, erőszakos ellenállást jelent ez az ellentmondás. „Ez a jóvendölés Máriára is vonatkozik, és az ellentmondás a tanítványok életének is velejárója, s ez az Egyház útja is az immár 2000 év óta. Ma is a kereszténység a legüldezőbb vallás a világon. Jézus és Mária sorsa folytatódik a mi életünkben is. Jézus követése felvezet egészen a Golgotára. A meg nem értés, gúny a mi életünket is átjárja,

A Brenner János Papnevelő Intézet előjáróinak és növendékeinek a könnyezés órájában, reggel hat órakor bemutatott szentmiséjével megkezdődött a Vérrel Könyvező Szűzanya idei búcsúja Győrben.

„Búcsúra jöttünk szép Szűz Máriához” – hangzott fel az ének, miközben a papság bevonult a szentmisére. Hagyomány, hogy a Vérrel Könyvező Szűzanya búcsúja első napjának délelőttjén a papság elzarándokol a Nagybaldogasszony-székesegyházba, Mária köszöntésére. 2019 óta Veres András megyéspüspök kezdeményezésére a papok szülei is az ünnep meghívottjai.

Az egybegyűlteket a főpásztor köszöntötte: „Örömmel látom, hogy egyházmegyénk ezen kimagasló ünnepén milyen nagy számban összegyűltünk, és nemcsak a Győri Egyházmegye lelképásztorait látom körünkben, hanem a Szombathelyi Egyházmegyében, az ország különböző részeiben szolgáló atyákat, valamint szerzetesrendek képviselőit. Fontos, hogy mi papok is megtaláljuk azokat a forrásokat, amelyekből táplálkozva segíteni tudunk másokat az üdvösség útján” – mondta a fő-

pásztor, s köszöntötte a szentmise főcelebránsát, Ternyák Csaba egri érseket, aki papnövendékként gyakran részt vett a búcsún.

„Örömmel teli a lelkem, hogy együtt imádkozhatunk. Kérjük együtt Mária közbenjárását papi és »emberhivatásokért«, mert világunkban nagy hiány van minden olyan hivatásban, melynek az ember lelkével, testével kell foglalkozni!” – fogalmazott Ternyák Csaba.

A szentmisén koncelebrált Veres András győri megyéspüspök, Pápai Lajos nyugalmazott győri püspök és a jelen lévő paptestvérek, köztük Böcskei Győző székesegyházi plébános; Kálmán Imre püspöki irodagazgató; Reisner Ferenc, a Brenner János Hittudományi Főiskola rektora, valamint Bognár István, a Brenner János Hittudományi Főiskola spirituálisa. Ternyák Csaba homíliájában megemlékezett arról, hogy papnövendékként és fiatal papként rendszeresen részt vett a könnyező Máriát dicsérő búcsún. „Sok élmény és imádságos emlék kapcsol a székesegyházhoz és a kegyképhez” – mondta.

„A Könyvező Szűzanya ünnepe minden évben a nagybőjtre esik. A könny a bánat, szenvedés, fájdalom jele. A felnőtt könnye még inkább. Mária könnyezése a szeretett írországi egyház miatt az anyai együttérzés, együtt szenvedés különleges példája, s mert ez vérell történt, jelzi nemcsak a lélek, hanem a test fájdalmát, szenvedését is. Ugyanakkor Máriát boldogságosnak nevezzük. Hogyan fér össze a boldogság és a szenvedés, ez a két, látszólag egymásnak ellentmondó érzés, tapasztalás? Vajon kisebbíti Mária boldogságát a szenvedés? Nem. Ahogyan Jézus szenvedése és ke-

HÍREK KÉPEKBEN

● **Irgalmad az egekig ér** címmel rendezik meg április 15-én, szombaton az Országos Irgalmasság Konferenciát Budapesten, a budai ciszterci Szent Imre-templomban, többek közt Bogárdi Szabó István református püspök igehirdetésével. Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök mutat be szentmisét 12 órakor, Kemenes Gábor atya vezet szentségimádat, majd az irgalmasság rózsafüzérért imádkozzák el Szent Fausztina Naplójának üzeneteivel.

● **A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye** immár harmadik alkalommal hirdet rajzpályázatot óvodásoknak és általános iskolásoknak – idén **30 éves az egyházmegyénk** címmel. A pályaműveket május 13-ig lehet beküldeni. A pályázat kiírói szeretnék, ha a gyerekek a saját római katolikus templomukat ábrázolnák;

Beküldési határidő: május 13. További információ: Kardos György hitoktatási koordinátor, (+36) 30/527-36-21 Forrás és fotó: Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

● **Ezerhatszáz kilogramm vetőmagot**, illetve harmincezer előnevelt palántát osztanak ki idén a Felzárkózó települések program munkatársai az ország legszegényebb falvaiban élő családoknak. Ez az országos kormányprogram a Magyar Máltai Szeretetszolgálat mintaprojektjén, a Jelenlét programon alapszik.

ugyanakkor érezzük a vigasztalást és erőt. Egyszerre van jelen életünkben a szenvedés és a boldogság, a bánat és az öröm. »Amikor gyenge vagyok, akkor vagyok erős« – mondhatjuk Szent Pállal, mert Isten ereje tölt el minket, ezt megtapasztalva tudjuk, hogy arra bízunk életünket, aki megerősít, mert nem bízhatunk csak a magunk erejében.

»Vedd el tőlem ezt a kelyhet!« – mondjuk mi is Jézussal, de Mária és Jézus iskolájában

bennünk folyó harcokat, amelyeket a rossz és a sötétség ellen vívunk, halld meg gyermeki bizalommal Hozzád intézett kiáltásunkat!

Anyai pártfogásodba ajánljuk életünket és családjainkat. Szeretteddel és jószaggal emelj fel minket bűneinkből! Növelj hitünket, erősítsd reményünket és tökéletesítsd szeretetünket! Segíts, hogy hitünkben – a Fiad iránti hűségünk mindennapos megújítása által – szabadon és örömmel kitarjunk a szenvedés-

megtanuljuk Szent Pállal együtt kimondani, áldott legyen Isten, az irgalom és minden vigasztalás Atyja.

Ő megvigasztal minket minden szomorúságunkban, hogy mi is megvigasztaljuk a szomorkodókat.

A szentmise végén a papság és az asszisztencia a Könyvező Mária-kegyképhez vonult. Mária közbenjárását kérték szenvedő Egyházunkért, hazánkért, egyéni és családi életünkért: „Mély hódolattal és tisztelettel járulunk kegyképed elé, kegyelmekkel tündöklő Szűzanya, Mária. Csodálatos képed egykor véres könnyeket hullatott e székesegyházban. Ennek évfordulóján, mint a Te gyermekeid, hódolattal járulunk eléd.

Édesanyánk, aki ismered kétségeinket és bátortalanságainkat, aki látod a világban és a

sek és küzdelmek közepette! Segíts, hogy életünk terheit Fiaddal együtt készséges szívvel vállaljuk, bízza abban, hogy Húsvét szent titka reánk is felragyog!

Öleld át az Anya és az Úr alázatos Szolgálóleánya szeretetével azokat, akik leginkább várják ezt a szeretetteljes felkarolást, és azokat is, akiknek odaadására te különösen is számítasz! Vedd anyai oltalmadba életünket, ma újra bizalommal följáruljunk magunkat neked!

Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.” A szentmise után ereklyetiszteletre helyezték ki az ezüstkeretbe foglalt, könnyekkel átitott kendőt.

A búcsú délután keresztúti ájtatossággal folytatódott.

Trautwein É.
Fotó: Lambert Attila